

П Р И С Ъ Д А

Номер: 10 , 09.05.2019г., гр.Исперих

В ИМЕТО НА НАРОДА

ИСПЕРИХСКИ РАЙОНЕН СЪД
На девети май през 2019 година,
в публично заседание, в състав:

Председател: Юлияна ЦОНЕВА
Съдебни заседатели: Р.Г.
И.В.

Секретар: Анна Василева,
Прокурор: Пенчо Минков,
като разгледа докладваното от председателя НОХД № 107 по описа за 2019 година и

П Р И С Ъ Д И :

ПРИЗНАВА подсъдимият А.А.Х., роден на ***г***, български гражданин, живуц ***, със средно образование, женен, ЕГН-*****, неосъждан, ЗА ВИНОВЕН в това, че на 25.08.2018г., в с.Малък Поровец, обл.Разградска, в изоставена стопанска постройка (бивши кошари), е извършил полово сношение с лице от същия пол – Ш.А.М.,***, като е употребил за това сила, с което подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл.157, ал.1 от НК, на което основание го ОСЪЖДА на наказание "Лишаване от свобода" за срок от 3 (три) години, което при условията на чл.373, ал.2 във вр. с чл.372, ал.4 от НПК във вр. с чл.58а, ал.1 от НК НАМАЛЯВА с една трета и му НАЛАГА НАКАЗАНИЕ "Лишаване от свобода" за срок от 2 (две) години.

ОТЛАГА, на основание чл.66, ал.1 от НК, изгърпяването на така наложеното наказание „Лишаване от свобода“ за изпитателен срок от 5 (пет) години.

ВЪЗЛАГА, на основание чл.67, ал.2 от НК, на РУ на МВР - гр.Исперих възпитателните грижи по отношение на условно осъдения през време на изпитателния срок.

ВЕЩЕСТВЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА, представляващи 1 брой панталон от джинсов плат, тютюнев цвят с дълъг крачол, 1 брой блуза с къс ръкав, якичка и копчета – сив цвят, жълта бродерия вляво и английски флаг и 1 брой тъмносини боксерки със светлосин цвят в страничните части, на основание чл.112, ал.1 от НК, ДА СЕ ВЪРНАТ на собственика им – Ш.А.М.***.

ОСЪЖДА, на основание чл.189, ал.3 от НПК, подсъдимия А.А.Х., ЕГН-*****, ДА ЗАПЛАТИ в полза на Държавата по сметка на РУ на МВР-гр.Исперих сумата от 798.99 (седемстотин деветдесет и осем лева и 99 ст) лева – направени разноски на досъдебното производство.

Присъдата подлежи на обжалване и протестиране пред Разградски окръжен съд в 15-дневен срок от днес.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

СЪДЕБНИ ЗАСЕДАТЕЛИ: 1/

2/

Повдигнато е обвинение срещу подсъдимия А.А.Х., ЕГН-***** ***, за това, че на 25.08.2018г., в същото село, в изоставена стопанска постройка (бивши кошари), е извършил полово сношение с лице от същия пол – Ш.А.М.,***, като е употребил за това сила - престъпление по чл.157, ал.1 от НК.

В производство по глава Двадесет и седма от НПК “Съкратено съдебно следствие в производството пред първата инстанция” и при условията на чл.371, т.2 от НПК, подсъдимият А.А.Х., ЕГН-***** признава изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт и изразява пред съда съгласие да не се събират доказателства за тези факти.

Представителят на РП-Исперих поддържа обвинението от фактическа и правна страна. Пледира за осъдителна присъда с определяне на наказание „Лишаване от свобода” в рамките на 3 (три) години, което при задължителното приложение на чл.58а от НК да бъде намалено с 1/3, като счита, че може да се приложи условно осъждане по чл.66 от НК с определяне на максималния изпитателен срок от 5 (пет) години.

Защитата твърди несъставомерност на деянието поради липсата на категорични доказателства за употребена сила спрямо пострадалия при извършване на половото сношение. Не оспорва употребата на принуда до отвеждането на пострадалия до стопанската постройка, когато бил дърпан, но счита, че последващите му действия са били извършени доброволно и без съпротива от негова страна. Алтернативно, ако съдът приеме, че деянието е съставомерно, съобразно повдигнатото обвинение, пледира за минимално наказание „Лишаване от свобода“, което да бъде намалено с 1/3 предвид воденото производство и с отлагане на изтърпяването за определен изпитателен срок, съобразно размера на конкретно наложеното наказание. Счита, че условното осъждане ще изпълни целите на наказанието по отношение на подсъдимия към спазване на законите и установения ред, предвид добрите му характеристични данни като образован, трудово и социално-ангажиран, със семейство, за което се грижи, баща на две големи деца, както и с оглед постигане целите на обществената превенция.

При водено съкратено съдебно следствие, в условията на чл.372, ал.4 във вр. с чл.371, т.2 от НПК, съдът ползвайки самопризнанията на подсъдимия, които се подкрепят от доказателствата, събрани на досъдебното производство и без да събира нови доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, изцяло възприема същите. По този начин установява следната фактическа обстановка:

Подсъдимият А.А.Х. е роден на ***г***. Има завършено средно образование. Семейство е, като живее със съпругата си С. К. Х.. Баща е на две пълнолетни вече деца. Трудово ангажиран е, като реализира месечен доход от трудовата си дейност в размер на 560.00 лева. Не притежава собствено имущество, като източник на средства, от които да се издържа. Осъждан е двукратно, както следва:

- по влязла в сила на 16.08.1990г. присъда по НОХД № 312/1990г. на РС-гр.Свиленград, за извършено на 13.10.1989г. престъпление по чл.250, ал.1, б.“б” и б.“в” от НК, е осъден на наказание „Лишаване от свобода“ за срок 6 (шест) месеца, изпълнението на което е отложено за изпитателен срок от 3 (три) години, както и наказание „Глоба“ в размер на 1 000.00 (хиляда) лева, и

- по влязла в сила на 10.02.1997г. присъда по НОХД № 85/1995г. на Окръжен съд-гр.Разград, за извършено на 01.08.1994г. престъпление по чл.343, ал.2, предл.3, б.“б”, предл.1 от НК, е осъден на наказание „Лишаване от свобода“ за срок 3 (три) години, изпълнението на което е отложено за изпитателен срок от 4 (четири) години, както и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 (три) години.

Подсъдимият живее със семейството си в с.Малък Поровец, обл.Разградска. На 25.08.2018г. (събота), вечерта, в същото село имало сватбено тържество, като всички поканени гости празнували в т.нар.“Замък” в селото. Сред гостите на тържеството бил и подсъдимият А.А.Х., известен сред своите съселяни с прякора „Коча“. По време на тържеството употребил алкохол, като в един момент тръгнал да излиза от Замъка. Бил във видимо нетрезво състояние, олюлявал се леко в походката. На входа на Замъка се срещнали случайно със свидетеля Ш.А.М.,

който тъкмо идвал на сватбеното тържество. Подсъдимият му казал да тръгне с него, за да поговорят, да му каже нещо. Свидетелят, от своя страна, категорично отказал, като заявил, че никъде няма да ходи с него. Въпреки така изразеното нежелание от негова страна, обаче, подсъдимият го хванал за ръката и започнал да го дърпа. По този начин го повел по един черен път, който водел към края на селото, до стари стопански постройки (бивши кошари).

Горните действия на подсъдимия били възприети лично от свидетелките М. В.К. и Ф. А. М., двете от с.Малък Поровец, които по същото време се намирали пред входа на Замъка. Отишли там, за да видят булката, но станали очевидци на дърпаницата между подсъдимия и свидетеля Ш.М.. Двете момичета се изплашили от видяното и тръгнали по черния път след двамата мъже. Викали на подсъдимия да пусне Ш., но подсъдимият продължавал да го дърпа и влачи към изоставените кошари. През цялото време Ш. викал на висок глас: „Остави ме! Не искам да ходя там!“, но въпреки това насила бил вкаран от подсъдимия в едно от помещенията. Двете момичета също продължавали да викат на подсъдимия да го пусне, но напразно. След това момичетата се върнали на сватбеното тържество, където потърсили помощ, но повечето от мъжете били вече пияни, не им обърнали внимание. Някои от тях им казали, да не се намесват в чужди работи.

През същото това време, докато двете свидетелки търсели помощ, вътре в едната изоставена кошара подсъдимият А.А.Х. събул панталона и долните гащи на Ш.А.М. надолу по краката му. Подсъдимият също събул своите гащи и осъществил полово сношение със свидетеля, като вкарал половия си орган в ануса на Ш.М.. Последният почувствал болка и казал на подсъдимия, че не иска това и да го остави на мира. Подсъдимият извадил половия си член, като последвало семеизпразване на земята. След това Ш.М. си вдигнал гащите и панталона. Двамата с подсъдимия излезли навън, като Ш.М. се върнал на сватбеното тържество и по-късно се прибрал в къщи. Последният живеел също в с.Малък Поровец, заедно със семейството на брат си – свидетелят М. А. М., но същата вечер не споделил на близките си за това, което се е случило между него и подсъдимия.

През следващите дни се разнесла мълвата из селото, че А. К. е наебал Ш. вечерта на сватбата, което стигнало до знанието на близките на Ш.. След като последният потвърдил лично пред тях, че това наистина се е случило, брат му М. М. отнесъл въпроса до кмета на селото – свидетелката В. Д. И. И тя потвърдила, че е чула от свой съелянин за инцидента, но не смятала, че наистина се е случило, но след подадения сигнал от близките на Ш. уведомила за случая органите на РУ на МВР-гр.Исперих. Така започнало разследване на случая.

Според заключението на извършената по делото съдебно-медицинска експертиза (л.36-37 от Досъдебното производство), при прегледа на Ш.А.М., извършен от съдебния лекар на 30.08.2018г., не са установени травматични увреждания по главата, тялото и крайниците на освидетелствания. При огледа на аналната област в колянно-лакътно положение е установено дълбоко цепковидно разкъсване на лигавицата от външната страна на аналния пръстен, на 9 часа по часовниковия циферблат, с дължина 0.8 см, както и лек оток по съседство, които според експертната се дължат на упражнен натиск/триене на това място с твърд тъп предмет. Според експертното заключение описаните увреждания могат да бъдат получени по начин, както сочат обстоятелствата от разследването – от осъществен анален полов акт.

Заключението на назначената по делото комплексна съдебно-психиатрична и психологическа експертиза (л.42-50 от ДП) по отношение на пострадалия Ш.А.М. констатира, че същият страда от Параноидна шизофрения у дебилна личност, като е налице най-леката степен на олигофрения – дебилността. Интелектуално-паметовият недостиг се съпровожда с известна дисхармоничност на поведението, неударжимост на подбудите, лесна внушаемост. Към момента на прегледа (28.09.2018г.) е с белези на обостряне на заболяването и активна психотична продукция, която нарушава базисните му годности да разбира и възпроизвежда фактите, имащи значение за делото и да дава достоверни обяснения за тях, докато към момента на извършване на разследването деяние (25.08.2018г.) липсват сигурни данни за наличие на психопатологични феномени, които да нарушат годностите му да разбира, запаметява и възпроизвежда фактите, имащи значение за делото. Според експертното заключение, леката дебилност на освидетелствания не му пречи да разбира свойството и значението на деянието и

да ръководи постъпките си. Психичното му състояние към момента на деянието е довело до улесняване на дееца в мотивирането и механизма на деянието. Интелектуалният дефицит и личностите му особености илюстрират затруднения в контрола на нагонните импулси, което се манифестира чрез неговото поведение, но в количествен, а не в качествен аспект. Поведението му е зависимо от особеностите на емоционалния му живот и от влеченията, поради което се нуждае от напътствие и контрол от близките и обкръжаващите го.

Подсъдимият А.А.Х. също е изследван от комплексна съдебно-психиатрична и психологическа експертиза (л.57-63 от ДП), заключението на която установява, че подсъдимият не страда от психично заболяване. По време на извършване на деянието е бил в състояние на обикновено алкохолно опиване – лека степен, чиито характерни признаци са емоционална лабилност, умерено изразени нарушения в движенията, отслабване на вниманието и съобразителността, забавени реакции. Алкохолната употреба освобождава задръжните процеси, стаени вследствие на самоконтрола комплекси и желания, които прерастват в агресивно отреагиране по посока „дразнещия го обект“. Независимо от тежестта си, само по себе си алкохолното опиване не е предпоставка за липса на възможности за разбиране и ръководене на действията, т.е. подсъдимият е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си. Може да дава достоверни обяснения за фактите, имащи значение за делото. Липсата на спомен за различни епизоди на алкохолното опиване, не са причина да разкаже подробно за случилото се. Регистрира се защитно поведение при съобщаване на данни, свързани с инкриминираното деяние. Експертизата определя подсъдимия като неспокойна, затворена личност, с нисък интелект и натрупано вътрешно безпокойство, комплекси, с неумение да изрази себе си. С ниски интереси, без мотивация за личностно развитие и изграждане на пълноценни взаимоотношения с другите. Личността е недоволна, тревожна, със слаби възможности да изрази себе си. Идентифицира се липса на перспектива за развитие, склонност към регрес на социалните функции, системна употреба на алкохол, неустойчива оценка и самооценка.

Така изложеното от фактическа страна се очертава и подкрепя изцяло от събраните по делото гласни, писмени доказателства и обсъдените горе експертизи. Комплексният анализ на същите формира за съда извод, че обвинението е ДОКАЗАНО.

Съдът приема за категорично и по несъмнен начин доказано, че спрямо личността на пострадалия Ш.А.М. е бил осъществен на 25.08.2018г. в с.Малък Поровец, обл.Разградска, състав на престъпление „престъпен хомосексуализъм“ по чл.157, ал.1 от НК.

От обективна страна, изпълнителното деяние се изразява в извършено *полово сношение* с лице от същия пол, принудено към това със сила – поведение, обективизирано в действията на подсъдимия.

Обект на престъплението е половата неприкосновеност на пострадалия Ш.А.М., който с оглед на обстоятелствата, при които е бил поставен, изненадан от внезапното решение на подсъдимия да го поведе към запустелите и безлюдни стопански постройки, както и предвид личностите му особеностите на пострадалия, обусловени от психичното заболяване, от което страда, е бил в състояние на невъзможност за оказване на съпротива въпреки несъгласието му за извършване на полов акт с него.

Относно акта на самото полово сношение, съдът отчете признанието на подсъдимия, като същият не оспорва в тази насока фактическата обстановка, възприета в обвинителния акт относно времето, мястото на извършване на половия акт и участниците в него.

В преценката си за съставомерност на така извършеното деяние като престъпление по цитирания законов текст, съдът прие за несъмнено доказан и втория акт на изпълнителното деяние, а именно упражнената от подсъдимия *принуда* върху личността на пострадалия с цел склоняването му към осъществяване на половия акт. Наличието на употребена физическа сила се доказва от показанията на разпитаните по делото свидетелки М. В. К. и Ф. А. М., които са станали очевидци как подсъдимият е дърпал Ш.М., завличайки го към кошарите и въпреки явно изразеното нежелание от страна на пострадалия да върви с него. С показанията си двете момичета безспорно установяват, че подсъдимият единствен е упражнил пряко физическо насилие спрямо Ш.М. до момента, в който двамата са влезли в едната стопанска постройка.

Цялостното поведение на пострадалия сочи на това, че направеното с него е било противно на волята му, било му е неприятно да бъде с подсъдимия и е страдал от това, което е направил с него поради вътрешното му несъгласие да осъществява половия акт с него. Чисто физически се е подчинявал на действията на подсъдимия.

От субективна страна, съдът приема, че подсъдимият е съзнавал общественото опасен характер на деянието, както и настъпването на общественото опасни последици от същото. Явно, съвсем съзнателно, е имал намерение да осъществи полово сношение с пострадалия от момента, когато го е срещнал пред Замъка и го е повлякъл насилствено към кошарите, без да е поискал неговото съгласие за това. По този начин е предвиждал и е искал настъпването на общественото опасни последици от това деяние, поради което съдът възприема виновно негово поведение, при форма на вината - пряк умисъл по смисъла на чл.11, ал.2 от НК. Съзнавал е, че го отвежда на място, където пострадалият трудно би проявил самозащита и съпротива, тъй като стопанските постройки са в покрайнините на селото, обезлюдени, изоставени, където обичайно няма кой да се притече на помощ, дори и да имаш нужда или да повикаш за такава.

Действайки по описания по-горе начин, подсъдимият ангажира наказателната си отговорност за обсъжданото престъпление и следва да понесе съответно на общественото опасен характер на деянието, степента на обществена опасност на личността му и причинения престъпен резултат, наказание. Като смекчаващи вината и отговорността обстоятелства съдът отчита самопризнанието на подсъдимия и изразеното от него съжаление от постъпката. Отегчаващите вината и отговорността обстоятелства са високата степен на обществена опасност на това деяние, емоционалното въздействие, което то е оказало върху пострадалия, както и обществената непримиримост и възмущение към подобен род действия. Следва да се отчете и факта, че пострадалият е психически обременен, което е улеснило извършеното посегателство спрямо личността му и подобно отношение е крайно унизително и срамно за него, респ. силно укоримо спрямо съзнателното поведение на извършителя, в противоречие с общоприетите норми за морално поведение. Подсъдимият е извършил престъпното посегателство след като вече е бил осъждан, имал е предходни престъпни прояви с изтърпяни наказания, които очевидно не са изиграли своята превантивна роля за превъзпитание и поправка на дееца. Още по-възмутително е че той има нормално семейство, съпруга и две пълнолетни деца, от което проявата му се явява още по-неприемлива от морална гледна точка с оглед на последиците и лошия пример за семейството му, близките и не по-малко за обществеността с оглед на отзвуката, която е получила проявата му.

За извършеното престъпление – предмет на настоящото производство, законът предвижда наказание "Лишаване от свобода" от 2 (две) до 8 (осем) години. Съдът, отчитайки обсъдените горе обстоятелства относно личността на подсъдимия, определи наказание над минималния и под средния, превиден от закона размер, а именно „Лишаване от свобода“ за срок от 3 (три) години, което по реда на чл.373, ал.2 във вр. с чл.372, ал.4 от НПК и при задължително приложение на чл.58а, ал.1 и ал.3 от НК намали с 1/3 и му наложи като съответно наказание "ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА" за срок от 2 (две) години.

За постигане целите на наказанието по чл.36 от НК, за да окаже необходимото възпитателно и поправително въздействие върху личността на подсъдимия, съдът прецени, че може да се приложи института на условното осъждане при наличие на материални и формални предпоставки за това, поради което и на основание чл.66, ал.1 от НК отложи изпълнението на това наказание за максималния изпитателен срок от 5 (пет) години. В преценката си за това съдът взе предвид предходните условни осъждания на подсъдимия, както и настъпилата реабилитация за тях, както следва: настъпила реабилитация по право по чл.86, ал.1 от НК за първото осъждане, както и настъпила абсолютна реабилитация по чл.88а, ал.3 във вр. с ал.1 във вр. с чл.82, ал.1, т.3 от НК за второто по ред осъждане.

Съдът възложи, на основание чл.67, ал.2 от НК, на РУ на МВР - гр.Исперих възпитателните грижи по отношение на условно осъдения през време на изпитателния срок.

ВЕЩЕСТВЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА, представляващи 1 брой панталон от джинсов плат, тютюнев цвят с дълъг крачол, 1 брой блуза с къс ръкав, якичка и копчета – сив цвят, жълта бродерия вляво и английски флаг и 1 брой тъмносини боксерки със светлосин цвят в

страничните части, на основание чл.112, ал.1 от НК, съдът постанови **ДА СЕ ВЪРНАТ** на собственика им – Ш.А.М. ***.

На основание чл.189, ал.3 от НПК, съдът осъди подсъдимия А.А.Х., ЕГН-*****, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Държавата по сметка на РУ на МВР-гр.Исперих *сумата от 798.99 (седемстотин деветдесет и осем лева и 99 ст) лева* – направени разноски на досъдебното производство.

Възприемайки по този начин обективната истина по случая, ръководен от закона и своето вътрешно убеждение, съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: